

o d v j e t n i k

DAMIR GRUIĆ

Bihaćka 2A, 21000 Split * mob.: 099 3527637 * tel.: 021 542-054 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Trg Nikole Šubića Zrinskog 3
10 000 Zagreb

Split, 18. veljače 2025.

Na poslovni broj: St - 366/2022

Stečajni dužnik: **Linijska nacionalna plovidba d.d. u stečaju** iz Splita, Ulica 114. brigade hrvatske vojske 10, **OIB: 52389838135** zastupana po stečajnoj upraviteljici Tea Gatternig iz Varaždina, Šemovečkih žrtava 18, OIB: 20214370352

Razlučni vjerovnici:

1. Srđan Roje iz Splita, Radmilovića 62 OIB: 11443521557
2. Miho Domaćin, U polju 5, 20 235 Orašac OIB: 29243417627
3. Marko Dundić iz Splita, Frane Supila 8 OIB: 02446565980
4. Ivan Boban iz Splita, Put Brodarice 5 OIB: 42480724096
5. Hrvoje Dražić iz Splita, Stinica 41 OIB: 62297450486
6. Ante Bralić iz Kaštel Lukšića, Sinokoše 14 OIB: 79456683104
(*dalje u tekstu svi zajedno kao razlučni vjerovnici*), svi zastupani po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz Splita, Bihaćka 2a, OIB: 26244852054

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

razlučnih vjerovnika, zastupanih po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku u Splitu, **protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ – 4699/2024-3 od 17. prosinca 2024.** u dijelu u kojem je odbijena kao neosnovana žalba razlučnih vjerovnika Srđana Roje, Mihe Domaćin, Marka Dundića, Ivana Bobana, Hrvoja Dražića i Ante Bralića te potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 366/2022-106 od 06. studenog 2024.

punomoć u spisu

Prilozi:

1. presuda TS Split, P-478/2023 od 23.04.2024., presuda TS Split P-497/2023 od 09.04.2024. sa potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, presuda TS Split, P-409/2023 od 11.07.2024., presuda TS Split, P-199/2024 od 27.06.2024. sa potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, presuda TS Split, P-198/2024 od 27.06.2024. sa potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, presuda TS Split, P-197/2024 od 27.06.2024. sa potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti
2. Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-366/2022-106 od 06. studenog 2024.
3. Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, poslovni broj Pž-4699/2024 od 17. prosinca 2024.
4. Podnesak razlučnih vjerovnika od 29. listopada 2024.
5. Žalba razlučnih vjerovnika od 15. studenog 2024.
6. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za strojarstvo, tehniku i procjenu motornih vozila i plovila doc. Dr. sc. Nikše Čatipovića od 15. travnja 2023. zajedno sa Dnevnikom nadmetanja sa FINA-e
7. presuda VSRH, poslovni broj Rev-368/2022 od 12. travnja 2022. u vezi sa rješenjem VSRH, poslovni broj Revd-1962/2021 od 23.studenog 2021.
8. rješenje VTS RH, poslovni broj Pž-4304/2022 od 19.listopada 2022.
9. rješenje VTS RH, poslovni broj Pž - 4504/2022 od 02. studenog 2022..
10. rješenje VSRH Gzz-265/03 od 22.travnja 2004.
11. presuda VSRH Rev – 701/2014 od 04. studenog 2014.
12. odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-5072-2013 od 09.01.2014.
13. odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1297/2006 od 5. ožujka 2009.
14. odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-488/2001 od 22. siječnja 2004.
15. odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1112/2001 od 19. veljače 2004.
16. presuda Europskog suda za ljudska prava u predmetu Ljaskaj protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br.58630/11, presuda od 20.12.2016

Razlučni vjerovnici pravodobno podnose prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Pž – 4699/2024-3 od 17. prosinca 2024. u dijelu u kojem je odbijena kao neosnovana žalba razlučnih vjerovnika i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St – 366/2022-106 od 06. studenog 2024., a sve sukladno odredbama članka 385. a Zakona o parničnom postupku (*NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP*).

I. Prijedlog za dopuštanje revizije podnosi se radi slijedećih pravnih pitanja koja su važno za odluku u ovom sporu, ali su važna i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnim pitanjima u kojima odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao i od ustavnosudske prakse i prakse Europskog suda za ljudska prava.

- 1. Ako sud zaključi da određena odlučna činjenica nije dokazana, a pri tome ne izvede određene predložene dokaze vezane za tu činjenicu i pri tome niti ne obrazloži razloge zašto nisu izvedeni ti dokazi, da li je u tom slučaju ostvarena bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a u smislu nedostataka zbog kojih se presuda (rješenje) ne mogu ispitati jer ne sadrže jasne i potpune razloge o odlučnoj činjenici?**
- 2. Da li je prodaja nekretnine (broda, zrakoplova) u okviru stečajnog postupka na četvrtoj dražbi za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost nekretnine (broda, zrakoplova), unatoč odredbi članka 247. stavka 6. Stečajnog zakona (NN broj 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24, dalje u tekstu: SZ) prema kojoj nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi može biti prodana po početnoj cijeni od 1,00 euro, protivna svrsi i cilju stečajnog postupka iz članka 2. stavka 2. SZ-a kao i**

predstavlja li takva prodaja imovine stečajnog dužnika povredu članka 1. Protokola broj 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine–Međunarodni ugovori", broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10 i 13/17; dalje: Konvencija) kao i povredu članka 3. stavka 3. ZPP-a?

3. Predstavlja li nemogućnost razlučnih vjerovnika da naplate svoje novčane tražbine iz iznosa ostvarenog sudskog prodajom imovine stečajnog dužnika, a koje pravo na naplatu im je priznato sudskim odlukama, zadiranje u mirno uživanje imovine u smislu članka 48. stavka 1. Ustava RH, odnosno članka 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju, u slučaju kada isti sud koji im je osigurao to pravo na naplatu, dopusti prodaju te imovine za novčani iznos koji je nedostatan za namirenje njihovih tražbina, makar u djelomičnom iznosu?

III. U odnosu na prvo postavljeno pitanje, različni vjerovnici navode kako slijedi.

Drugostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi kako različni vjerovnici nisu ponudili nikakve dokaze iz kojih bi proizlazilo da postoji nekakva povezanost između ponuditelja, odnosno iz kojih bi proizlazilo postojanje sumnje da je došlo do raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti sa prisilnim propisima i pravilima javnog morala, odnosno zlouporabe prava i nesavjesnog korištenja prava koja im pripadaju.

U skladu s člankom 10. stavkom 1. ZPP-a, sud je dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku. Zlouporaba prava postoji kad god se prava koriste suprotno cilju zbog kojeg su ustanovljena

Razlučni vjerovnici su podneskom od 29. listopada 2024. predložili prvostupanjskom sudu da sukladno svom ovlaštenju iz članka 3. stavka 3. ZPP-a, provede izvide i po potrebi sasluša sudionike elektroničke javne dražbe na okolnost njihove međusobne povezanosti i razloge odustajanja od sudjelovanja na dražbi već na prvom dražbenom koraku (odnosno odustajanja od podnošenja bilo kakve ponude), unatoč plaćenim jamčevinama (u iznosu dvadesetak puta većem od konačnog iznosa za koji je prodan predmetni brod)

Razlučni vjerovnici su tijekom prvostupanjskog postupka, nakon što je objavljen dnevnim nadmetanja sa FINA-e, **iznijeli indicije, odnosno sumnje da su se svi ponuditelji međusobno povezali nakon uplate jamčevine sa ciljem da zlouporabom svojih prava predmetni brod bude prodan po beznačajno niskoj cijeni u odnosu na utvrđenu vrijednost jednom od njih** (a na što ukazuje broj uplatitelja jamčevine u iznosu od 108.500,00 EUR radi sudjelovanja na dražbi, odustanak 4 od 5 uplatitelja jamčevine za bilo kakvim aktivnim sudjelovanjem na dražbi i dr., sve obrazloženo pod točkama II. do V. podneska razlučnih vjerovnika od 29. listopada 2024.).

Radi utvrđivanja ove odlučne činjenice, različni vjerovnici su predložili izvođenje određenih dokaza i to odmah nakon što je na mrežnim stranicama e oglasne ploče sudova (dana 24. listopada 2024.) objavljen dnevnik nadmetanja sa podacima o svim uplatiteljima jamčevine, svim valjanim ponudama koje su evidentirane u tijeku nadmetanja, uključujući i podatke o ponuditeljima te iznosima predanih ponuda), jer su tada stekli saznanja o tome da je došlo do zlouporabe prava sudionika dražbe.

Međutim, iz obrazloženja drugostupanjske odluke proizlazi da je žalba razlučnih vjerovnika odbijena jer različni vjerovnici nisu dokazali postojanje te odlučne činjenice (postojanje dogovora ponuditelja da zajedničkim djelovanjem, odnosno odustankom od davanja valjanih ponuda na dražbi za koju su uplatili jamčevinu, omogućće jednom od njih da stekne imovinu stečajnog dužnika po beznačajnoj cijeni), iako sudovi nižeg stupnja nisu izveli predložene dokaze radi utvrđivanja te odlučne činjenice, niti su obrazložili razloge zbog kojih su smatrali da nije potrebno izvoditi predložene dokaze.

Pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koje je izraženo u odlukama VSRH, Rev-368/2022 od 12.04.2022. u vezi sa VSRH, Revd-1962/2021 od 23.11.2021.) glasi:

„Kada sud zaključi da određena odlučna činjenica nije dokazana i ne izvede predložene dokaze povezane sa tom činjenicom i kada ne obrazloži razloge zašto nisu izvedeni ti dokazi, takva sudska odluka ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati jer ne sadržava jasne i potpune razloge o odlučnoj činjenici.“

Slijedom gore navedenog, jasno je kako su odluke sudova nižeg stupnja u suprotnosti sa citiranim pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Razlučni vjerovnici posebno ističu slijedeću činjenicu.

Sudska praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na koju su se pozvali u svojoj žalbi različni vjerovnici na prvostupanjsko rješenje o dosudi, nije se trebala koristiti kao dokaz na one okolnosti koje se navode u obrazloženju drugostupanjske odluke, jer se radi o drugačijoj situaciji na dražbi (u tim predmetima, dva ili više ponuditelja su isticanjem većeg broja ponuda u početnim minutama dražbe doveli do nerealnog povećanja cijene te na taj način onemogućili ostale ponuditelje da daju valjanu ponudu i time ih spriječili u sudjelovanju u dražbi, što ovdje nije slučaj).

Ova sudska praksa je dostavljena kao dokaz da postoje odluke i pravna shvaćanja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u kojima je Trgovačkom sudu kao prvostupanjskom sudu dana obvezujuća uputa da u stečajnom postupku sukladno svom ovlaštenju iz odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a treba provesti izvide i po potrebi saslušati sudionike elektroničke javne dražbe na okolnost međusobne povezanosti i njihove zlouporabe prava na dražbovanje (*tako i VTS Pž-4304/2022 od 19.10.2022; VTS Pž - 4504/2022 od 02.11.2022. i dr.*).

Ako su sudovi nižeg stupnja smatrali da je ovaj dokazni prijedlog razlučnog vjerovnika suvišan, odnosno nepotreban za donošenje odluke u ovom predmetu, bili su dužni barem navesti dostatne razloge zašto nisu prihvatili ovaj dokazni prijedlog, a ne u cijelosti ignorirati postojanje tog dokaznog prijedloga.

IV. U odnosu na drugo i treće postavljeno pitanje različni vjerovnici navode slijedeće.

Ako u konkretnom slučaju nema dokaza o zlouporabi prava od strane sudionika četvrte elektroničke dražbe kod FINA-e, sudovi nižeg stupnja ne smiju i ne mogu **zanemariti činjenicu da je imovina stečajnog dužnika na predmetnoj dražbi prodana po beznačajnoj cijeni.**

Unatoč tome što je odredbom članka 247. stavka 6. SZ-a propisano da se nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi prodaje po početnoj cijeni od 1,00 EUR, odnosno da se *može prodati bez ograničenja najniže cijene*, **to zakonsko ovlaštenje ne isključuje načelo razmjernosti**, odnosno da prilikom prodaje nekretnine (broda, zrakoplova) na četvrtoj javnoj dražbi bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost imovine koja je predmet prodaje, **sud treba voditi računa o svrsi provođenja stečajnog postupka, a to je namirenje tražbine stečajnih vjerovnika**.

Dosudom predmetnog broda najpovoljnijem ponuditelju za cijenu koja je daleko ispod utvrđene vrijednosti tog broda (**dvjesto petnaest puta manje od procijenjene vrijednosti**), u konkretnom slučaju nije ostvarena svrha stečajnog postupka propisana člankom 2. stavkom 2. SZ-a.

Ako je prodaja nekretnine za „jednu kunu“ u ovršnom postupku protivna članku 14. stavku 2. (jednakost svih pred zakonom) i članku 29. stavku 1. (pravo na pravično suđenje) Ustava Republike Hrvatske, onda je nesporno da je u ovom stečajnom postupku **prodajom m/b „Bišovo“ za beznačajan iznos od 5.001,00 EUR** (u odnosu na njegovu procijenjenu vrijednost od 1.085.000,00 EUR), **povrijeđeno načelo razmjernosti** jer nije ostvarena svrha stečajnog postupka, već je nanesena šteta ne samo stečajnom dužniku, odnosno stečajnoj masi, već i svim stečajnim vjerovnicima.

Postoji brojna **ustavnosudska praksa** (primjerice, odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1297/2006 od 5. ožujka 2009., odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-488/2001 od 22. siječnja 2004., odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1112/2001 od 19. veljače 2004., odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-5072/2013 od 09.01.2014.) kao i **praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske** (Rješenje VSRH, poslovni broj Gzz-265/03 od 22.04.2004., presuda VSRH, poslovni broj Rev – 701/2014 od 04. studenog 2014.) te **praksa Europskog suda za ljudska prava u predmetu Ljaskaj protiv Republike Hrvatske** (Zahtjev br.58630/11, presuda od 20.12.2016.), koja se bavila pitanjem zakonitosti provedenih dražbi u ovršnom postupku na kojima su se nekretnine ovršenika prodavale za beznačajan iznos u odnosu na procijenjenu vrijednost, a koja *praksa je primjenjiva i u konkretnom slučaju*, gdje se imovina stečajnog dužnika koja je procijenjena na iznos od 1.085.000,00 EUR, sudskim putem prodala za iznos od 5.001,00 EUR, zbog čega su tražbine privilegiranih razlučnih vjerovnika u konkretnom slučaju ostale u cijelosti nenamirene.

Upravo je Trgovački sud u Splitu u pojedinačnim parničnim postupcima koje su pokrenuli podnositelji ovog prijedloga, utvrdio visinu njihovih novčanih tražbina te im dao za pravo da su iste osigurane pomorskim privilegijem na m/b „Bišovo“ kao i da će se iste namiriti iz iznosa ostvarenog sudskom prodajom tog broda, a koju sudska prodaja će se u okviru stečajnog postupka provesti pod kontrolom istog tog Trgovačkog suda u Splitu.

Slijedom gore navedenog, različni vjerovnici su imali legitimno očekivanje da će se po sudskim presuda kojima je utvrđena visina i način namirenja njihovih tražbina zaista i postupiti, odnosno da će se oni naplatiti iz iznosa koji bude ostvaren sudskog prodajom m/b „Bišovo“ (uzimajući u obzir da je ukupan zbroj njihovih tražbina višestruko manji od iznosa jamčevine koju je trebalo uplatiti radi sudjelovanje na dražbi, a da ne govorimo u odnosu na procijenjenu vrijednost predmetnog broda) pa nemogućnost izvršenja pravomoćnih sudskih odluka kojima im je priznato pravo na naplatu njihovih tražbina s osnova neisplaćenih plaća i drugih primanja s osnova rada na predmetnom brodu, predstavlja zadiranje (povredu) u pravo na mirno uživanje

njihove imovine u smislu članka 48. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, odnosno članka 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju.

Sudovi nižeg stupnja svoje odluke temelje isključivo na odredbi članka 247. stavka 6. SZ-a prema kojoj se na imovina stečajnog dužnika može prodati na četvrtoj dražbi bez ograničenja koja se odnose na određivanje najniže cijene pa se postavljenim pitanjima, imajući u vidu različitu sudsku praksu u ovršnim postupcima (a odredbe ovršnog postupka se primjenjuju i na unovčenje imovine na kojoj postoji različno pravo u stečajnom postupku, u smislu odredbe članka 247. stavka 1. SZ-a), traži stav o tome da li sudovi u stečajnom postupku imaju pravo nekritički i mehanički primjenjivati odredbe članka 247. stavka 6. SZ-a, odnosno da li je s aspekta iznesenih prigovora zaista zakonito i pravično, prodati imovinu stečajnog dužnika za beznačajan (bagatelan) iznos u odnosu na njezinu procijenjenu vrijednost te time spriječiti barem djelomično namirenje tražbina vjerovnika (a što nije u skladu sa ciljem i svrhom stečajnog postupka). S obzirom na učestalost dražbi u stečajnim postupcima i prodaju imovine stečajnih dužnika bez ograničenja u pogledu najniže cijene, različni vjerovnici smatraju da se radi o pravnim pitanjima koja su važna radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih te za razvoj sudske prakse.

VI. Nadalje, različni vjerovnici podnose ovaj prijedlog za dopuštenje revizije pozivom na odredbe članka 385. a stavka 2. ZPP-a, zbog povreda temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudski prava i temeljnih sloboda i to zbog povrede prava na jednakost pred zakonom propisanog člankom 14. stavkom 2. Ustava RH, povrede prava načela razmjernosti propisanog člankom 16. Ustava RH, povrede prava na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava RH i to u njegovom segmentu koji se odnosi na pravo na pristup sudu i pravo na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o odlučnim žalbenim navodima te povrede konvencijskog prava iz odredbe članka 6. točka 1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i članka 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju.

Prodajom imovine stečajnog dužnika (m/b „Bišovo“) za iznos od 5.000,01 EUR (*dvjesto petnaest puta manje od njegove procijenjene vrijednosti*) nije profitirao nitko osim kupca predmetnog broda, a što nije svrha stečajnog postupka pa takva prodaja ne udovoljava načelu razmjernosti iz članka 16. Ustava RH, kao ni svrsi i cilju stečajnog postupka iz članka 2. stavka 2. SZ-a.

Donošenjem rješenja o dosudi kojim je imovina stečajnog dužnika koja je bila procijenjena na iznos od 1.085.000,00 EUR i prodana za iznos od 5.001,00 EUR, došlo je do povrede ustavnog prava na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava RH te članka 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju.

Dužnost je svih tijela držane vlasti u Republici Hrvatskoj pa time i nadležnih sudova tumačiti odredbe Stečajnog zakona u skladu sa najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske, propisanim člankom 3. Ustava.

Najviša vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske je vladavina prava. Ona je temelj za tumačenje Ustava. Obveza poštivanja navedene ustavne vrednote nužno dovodi i do obveze tumačenja mjerodavnih zakona i drugih propisa u skladu s načelima koja su sastavnice navedenih ustavnih vrednota.

To su **načelo pravne sigurnosti (izvjesnosti)** i s njim povezano **načelo zaštite legitimnih očekivanja stranaka u postupcima** u kojima se odlučuje o njihovim pravima i obvezama.

Ustavni sud je u odluci i rješenju, broj: U-I-659/1994 i dr. od 15. ožujka 2000. (*NN broj 31/00.*) ukazao na okvirni sadržaj tih načela ističući da "*u pravnom poretku utemeljenom na vladavini prava zakoni moraju biti opći i jednaki za sve, a zakonske posljedice trebaju biti izvjesne za one na koje će se zakon primijeniti. Sud također napominje da zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka u svakom konkretnom slučaju u kojem se zakon na njih neposredno primjenjuje*"

Točno je da prema odredbi članka 247. stavka 6. SZ-a propisano da se na četvrtoj dražbi nekretnina (brod, zrakoplov) prodaje po početnoj cijeni od 1,00 EUR, što znači da se nekretnina može prodati bez ograničenja u odnosu na utvrđenu vrijednost, ali i ne mora, jer ta zakonska odredba nije kogentne naravi.

Isto tako točno je da odlukom i rješenjem Ustavnog suda broj U-I-3465/2017 od 18. prosinca 2018. odbijen zahtjev za ocjenu suglasnosti sa ustavom članka 247. stavka 6. SZ-a kao i prijedlog za pokretanje postupka ocjene suglasnosti sa Ustavom te odredbe.

Međutim, neovisno o tome, **odredba članka 247. stavka 6. SZ-a** po kojoj se nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi može prodati bez ograničenja najniže cijene, **ne isključuje obvezu suda da pazi na načelo razmjernosti**, odnosno da prilikom prodaje nekretnine (broda, zrakoplova) na četvrtoj javnoj dražbi bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost, **sud treba u svakom konkretnom slučaju voditi računa o svrsi provođenja stečajnog postupka, a to je namirenje tražbina vjerovnika**.

U konkretnom slučaju, osim tražbina stečajnih i razlučnih vjerovnika koje će ostati nenamirene u cijelosti, neće se namiriti niti troškovi stečajne mase, odnosno troškovi koji su u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo i troškovi koji izravno terete prodani brod, a koji su se trebali namiriti u cijelosti.

Time je povrijeđeno i ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava, ali i odredba članka 3. stavka 3. ZPP-a prema kojoj sud neće prihvatiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i javnim moralom.

Provođenje stečajnog postupka koji na kraju ne dovodi do namirenja niti jednog vjerovnika (stečajnog, razlučnog), a niti do namirenja troškova stečajnog postupka koji su u direktnoj vezi sa predmetom unovčenja, protivno je svrsi zbog koje se vodi stečajni postupak, jer je na kraju postupka stečajni dužnik i dalje ostao dužan svojim vjerovnicima, ali su u međuvremenu vođenjem stečajnog postupka i unovčenjem imovine za iznos koji nije dostatan niti za pokriće troškova postupka koji su u izravnoj vezi sa predmetom unovčenja, stvoreni i novi dugovi koji se ne mogu namiriti. A imovine iz kojeg bi se novi dugovi koji su nastali tijekom stečaja mogli namiriti, više nema.

Nije cilj i svrha stečajnog postupka omogućiti trećim osobama da po beznačajnim iznosima kupe (steknu) imovinu stečajnog dužnika.

Sadržaj odredbe članka 247. stavka 6. SZ-a sam po sebi ne može isključiti primjenu odredbe članka 3. ZPP-a kao općeg pravila koje važi za sva raspolaganja stranaka.

Osim toga dosljedna i nekritička primjena članka 247. stavka 6. SZ-a dovela je u konkretnom slučaju do povrede članka 1. Protokola Konvencije.

Naprijed navedeni stavovi su izraženi u ranije navedenim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske (broj: U-III-1297/2006 od 5. ožujka 2009., broj: U-III-488/2001 od 22. siječnja 2004., broj: U-III-1112/2001 od 19. veljače 2004., broj: U-III-5072/2013 od 09.01.2014.) kao i u odluci Europskog suda za ljudska prava u predmetu Ljeskaj protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br.58630/11, presuda od 20.12.2016.) i mogu se primijeniti u konkretnom slučaju.

Odredbom članka 247. stavka 1. SZ-a propisano je da se nekretnine na kojima postoji upisano razlučno pravo prodaju u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrši na nekretninama.

Da je predmetni brod primjerice prodan u ovršnom postupku za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost, odnosno za iznos koji nije dovoljan niti da se djelomično namire tražbine vjerovnika, sudovi bi takvu prodaju (dosudu) u ovršnom postupku oglasili nevažećom i poništili pa nema nikakvog smisla da se takva prodaja dopusti u ovom stečajnom postupku, **jer bi to značilo da postoji razlika u pogledu zaštite temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudski prava i temeljnih sloboda, ovisno o tome prodaje li se imovina dužnika u ovršnom ili stečajnom postupku**, a što je u suprotnosti sa načelo pravne sigurnosti (izvjesnosti) i s njim povezano načelo zaštite legitimnih očekivanja stranaka u postupcima u kojima se odlučuje o njihovim pravima i obvezama.

Zaključno, različni vjerovnici navode kako je **u drugostupanjskom postupku zbog osobito teške povrede odredbe parničnog postupka, sadržane u članku 375. stavku 1. ZPP-a**, povrijeđeno temeljno pravo na pravično (pošteno) suđenje, zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a koje obuhvaća i **pravo na obrazloženu sudsku odluku**, u konkretnom slučaju odluku drugostupanjskog suda o bitnim žalbenim navodima, a koji se tiče navoda o povredi prava načela razmjernosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja stranaka u postupcima i povredi odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a, a koji svi prigovori su određeno istaknuti i obrazloženi kako u podnesku razlučnih vjerovnika od 29.10.2024. (tijekom prvostupanjskog postupka) tako i u žalbi razlučnih vjerovnika od 15.11.2024. (tijekom drugostupanjskog postupka).

O ovim prigovorima su u obrazloženju drugostupanjske odluke izostali jasni i određeni razlozi, kao što su izostali i razlozi o tome zašto sudovi nižeg stupnja nisu prihvatili dokazne prijedloge razlučnih vjerovnika na okolnost utvrđenja odlučne činjenice (međusobne povezanosti ponuditelja na dražbi sa ciljem da se jednom od njih omogući kupnja predmetnog broda po beznačajnoj niskoj cijeni u odnosu na utvrđenu vrijednost i to sklapanjem zabranjenog sporazuma iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja).

Za različne vjerovnike:
Punomoćnik: